

Csillagrét tündérei

*Rózsa és a hétvégi
bázi kedvenc*

Kate Bloom és Emma Pack

Csillagrét

tünderei

Rózsa és a hétvégi házi kedvenc

Kate Bloom és Emma Pack

Tündértan

*Csillagrét lankáin tünde lények
Füvek közt röpdösve éldéglnek,
Sürögve-forogva, szorgoskodva,
Tündérport szórnak a virágokra.*

*A tündérkének az minden vágya,
Hogy valóra váljon a gyermekek álma.
De ember nem láthatja, mikor bűvöl ő,
Mert azt tiltja Pitypang, az Elbűvölő.*

*Ha a tündér meghall egy „bárcsak”-ot,
Egy röpké pillanatig vár csak ott.
Majd királynőjétől kér rá engedélyt,
S hipp-hopp teljesül, mit az apróság remélt.*

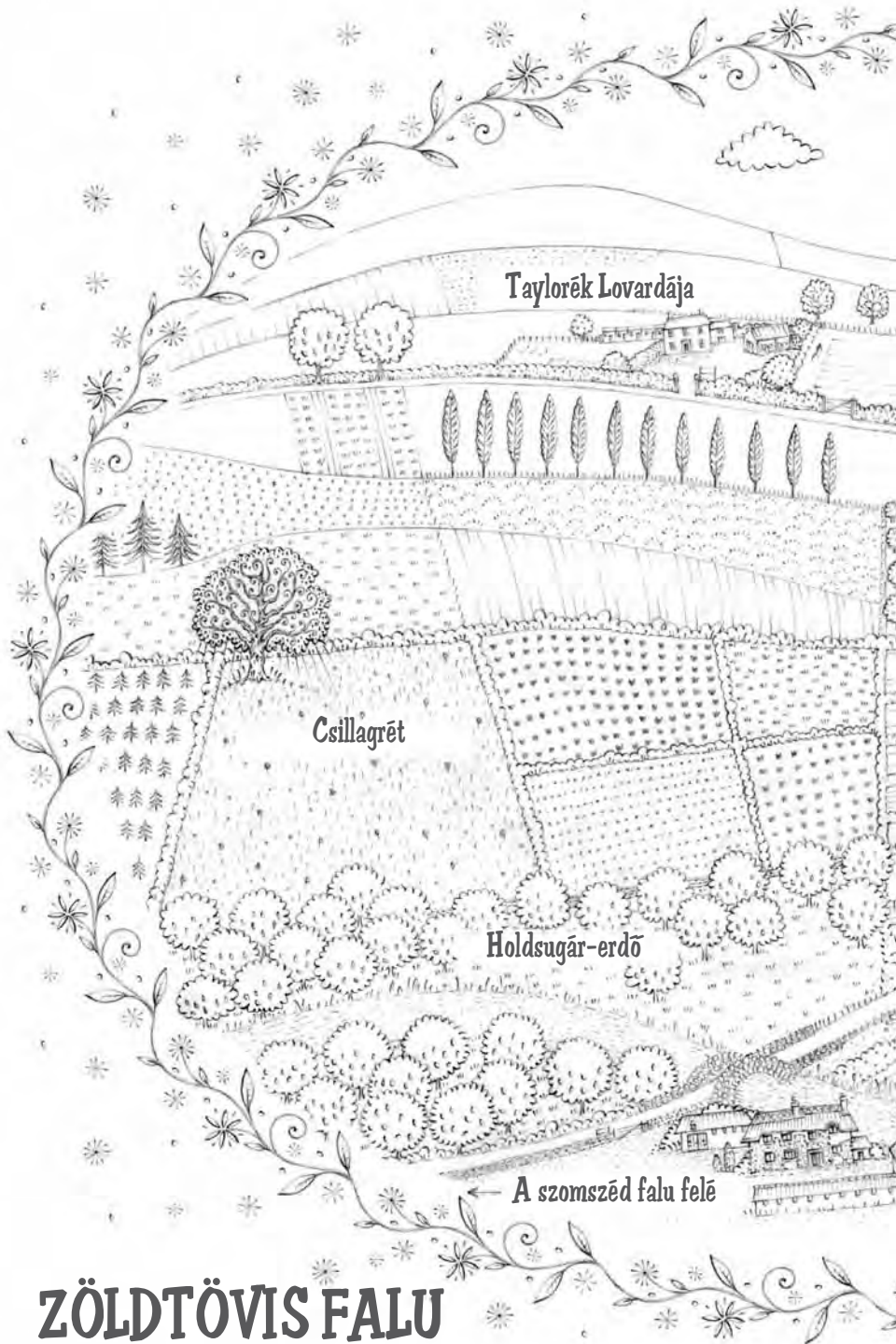

Ha szól Pitypang királynő: „Úgy legyen!”,
Varázspálcájukon fénylő por terem,
S e csodás csillámot szórva szertesztél
Teljesítik, mit a gyermek kérve kért.

Ha a közeledben tündér rejtezik,
Mondd ki vágyad, s hamarosan válasz érkezik!
Csiribi és csiribá – valóság az álom,
Tündérbűbáj száll feléd apró lepkeszárnyon.

A tündérek kedvelik e titkos küldetést,
Pedig a vágy, óhaj, sóhaj bizony nem kevés!
Így ha egyszer búslakodsz vagy magány keserít,
Szólítsd te is Csillagrét kedves tündéreit!

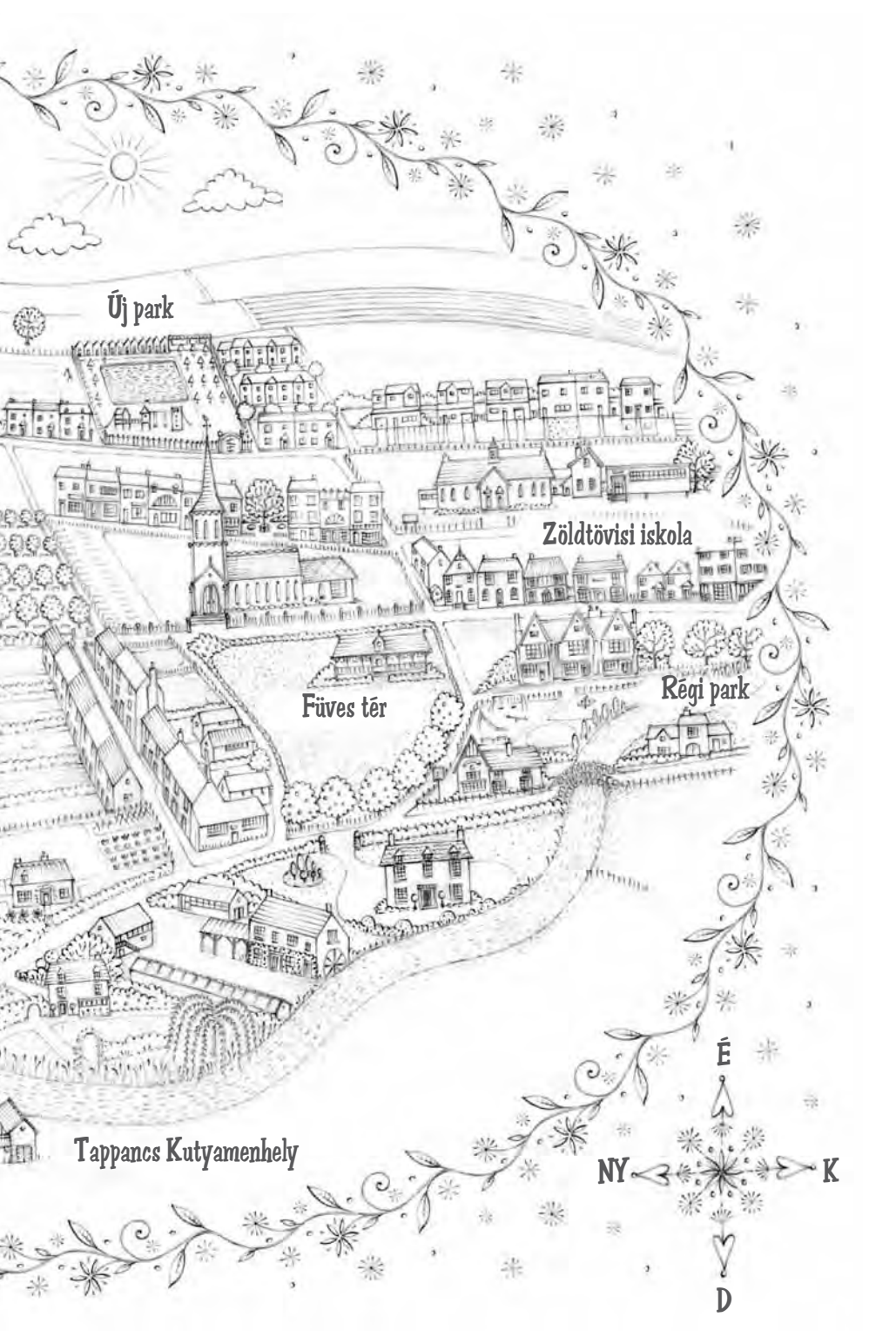
Taylorék Lovardája

Csillagrét

Holdsugár-erdő

← A szomszéd falu felé

ZÖLDTÖVIS FALU

Új park

Zöldtövisi iskola

Füves tér

Régi park

Tappancs Kutymenhely

Első fejezet

Rózsa leereszkedett a tölgyfa egyik ágára, fényes rózsaszín szárnya ragyogott az őszi napfényben.

– Jaj! – kiáltott fel, amikor az őszi szél kis híján újra felkapta a levegőbe. Rózsaszíromból varrt szoknyája és világosbarna haja mögötte lobogott, ahogy egy ágacskába kapaszkodva igyekezett visszanyerni az egyensúlyát.

Tündérek százai gyűltek össze a Csillag-rét sarkában álló nagy tölgy ágain, amely úrnőjük, Pitypang királynő otthona volt.

A királynő rendkívüli bejelentést kívánt tenni, ezért hívta össze a tündéreket.

– Hát itt vagy, Rózsa! – szólt egy izgatott hang.

Élénkzöld villanás látszott, és egy tündérke ragadta meg a Rózsa mellett lévő gallyat. Ragyogó zöld szárnya volt, és hosszú, vörös copfja. Lenge zöld ruhája apró borostyánlevelekből készült.

– Borostyán! – pillantott boldogan barátnőjére Rózsa.

– Már régóta próbállak utolérni! – lihegte Borostyán. – Huh! Képtelenség egyenesen repülni ekkora szélben, nem?

– Bizony! – Rózsa kisöpörte szeméből a haját. – Nem tudod, hol van Harangvirág és Szákszorszép?

– Szerintem már úton vannak – felelte Borostyán. – Biztosan megtalálnak majd bennünket.

– Pszt! – intette csendre őket egy közelben ülő tündér. – Jön a királynő.

A fa belsejéből csengettyűk csilingelése hallatszott, majd arany szirmokból varrt ruhában megjelent Pitypang királynő. Koronája alól ezüstszőke fűrtök omlottak a vállára.

– Tündérek! – kezdte. –

Azért hívtalak össze benneteket, hogy a segítségeteket kérjem. Egy csodálatos álomport készíték, melyhez egy különleges parfümre van szükségem. Ha a porral meghintem az embereket, a parfüm káprázatos illata ellazítja majd őket, és gyönyörűeket fognak álmodni.

– Álompor. Milyen pompás ötlet! – sóhajtott Rózsa. Egyik kedvenc elfoglaltsága volt az álmodozás.

– Arra kérek minden tündércsapatot, hogy a tagjai fogjanak össze, és együtt dolgozzanak a parfümön. A legfinomabb illat készítőit megjutalmazom – mondta a királynő.

– Hú, de izgalmas! – suttogta Borostyán.

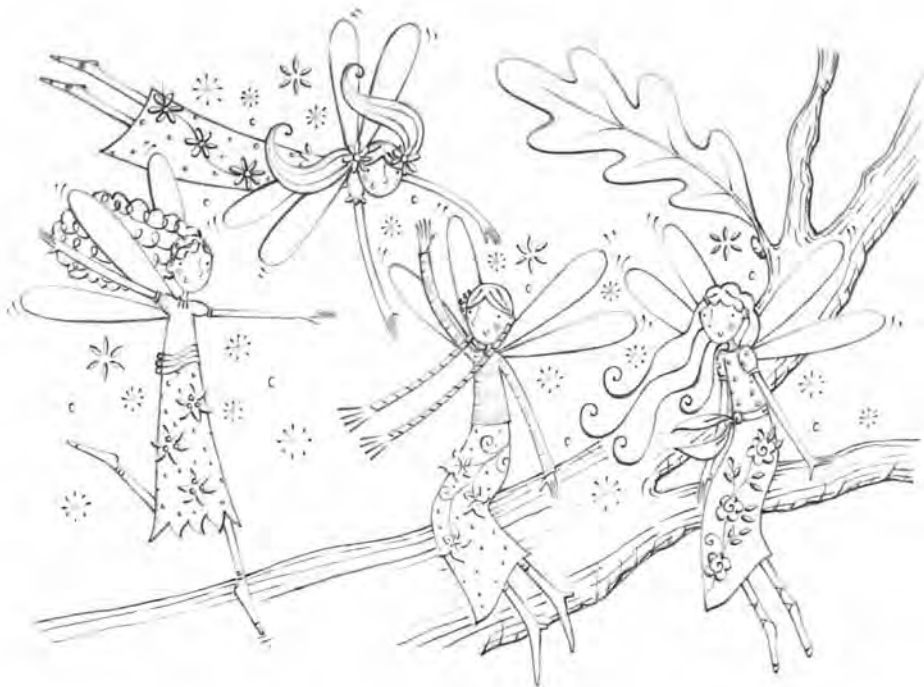
– A parfümöknek négy napon belül, újhol-
dig kell elkészülniük – szolt a királynő. – Sok
szerencsét!

A tündérek izgatott csevegéssel szétszéled-
tek, már alig várták, hogy nekilássanak a par-
fümkészítésnek.

Rózsa a barátnőjére mosolygott.

– Mi lenne, ha elmennénk megkeresni Ha-
rangvirágot és...

Hirtelen kék és sárga fény villant: az ágak
közül két tündérke röppent ki, és odaszállt
Rózsáékhoz.

Harangvirág csillogó kék szárnyát vízszintesen tartva finoman lebegett, fekete haját lobogtatta a szél.

– Rózsa! Borostyán! Már azt hittük, soha nem találunk meg titeket! – kiáltotta. – Százszorszáppal felfújt bennünket a szél a fa tetejére!

– Aztán meg le! Olyan mulatságos ez a szeles idő! – lelkendezett Százszorszápp, ragyogó sárga szárnyával csapkodva. Hirtelen vetett egy bukfcencet. Rózsaszín szirmú százszorszápekből varrt szoknyája legyezőszerűen terült szét a lába körül, szőke fürtjei föl-le libbentek.

Barátnői mosolyogva nézték.

– No, most, hogy már együtt vagyunk, megbeszélhetnénk, milyen parfümöt készítünk – mondta Rózsa.

– Én tudom: harangvirágvizet! – kiáltott fel Harangvirág.

– Vagy inkább százszorszáppvizet? – vetette fel Százszorszápp.

– A borostyán virágának is finom illata van
– jegyezte meg Borostyán.

– Én rózsavízre gondoltam – szólta Rózsa. –
Végtére is a rózsának van a legcsodásabb illa-
ta!

– Igazad van – bólintottak a többiek, meg-
próbálva leplezni csalódottságukat.

– Akkor kezdjük egy kis rózsaszírommal,
aztán majd mindenféle más illatos dolgot is
teszünk bele – javasolta Százsorszép.

– Például mit? – kérdezte Rózsa.

– Ó, hát azt még nem tudom! De annyi fi-
nom illatú dolog létezik! – csacsogott Száz-
szorszép. – Mennyei lesz a parfüm!

Barátnői nyugtalanul pillantottak rá. Száz-
szorszépnek gyakran támadtak vad ötletei,
melyek aztán balul sülték el.

– Akár hozzá is kezdhethetnénk a rózsaszírom-
gyűjtéshez – mondta gyorsan Rózsa, mielőtt
még kitört volna a veszekedés. – Van egy kert,
Zöldtövis falu túlsó végében, ahol rengeteg a
rózsabokor. Jöttök?

Kiröppent a mező fölé, és alacsonyan su-
hant, szinte súrolta a fűvet. Borostyán,

Harangvirág és Százszorszép halk szárnyzizegessel követte.

A tündérek elsuhanatak a kerítés és a gazzal benőtt keskeny út felett, majd Zöldtövis felé vették az irányt. Elrepültek a boltok és takaros házsorok felett, és hamarosan megérkeztek a falu túlsó végébe.

– Az ott, ni! – mutatott Rózsa a falu legszélén álló házra. Vörös téglafala volt, és nagy hátsó kertje.

Ahogy a tündérek a kert fölé ereszkedtek, finom rózsaillatot sodort feléjük a szél.

Rózsa olyan hirtelen állt meg, hogy Százszorszép majdnem nekiütközött.

– Érzitek ezt az illatot? És láttatok már ennyi gyönyörű rózsát egyetlen kertben? – kérdezte, és leszállt egy sötétvörös rózsabokorra, amely a ház hátsó részén nyíló ablak mellett virított.

A másik három tündérke is mellé röppent.

– Igazad volt – szólt Borostyán elragadtatással. – A rózsának csodálatos illata van. A szirmai pedig puhák és bársonyosak.

Rózsa elmosolyodott. Éppen azon kezdte törni a fejét, hogyan gyűjtse be a szirmokat, amikor a nyitott ablakon át meglátta, hogy egy kislány lép a szobába.

– Gyorsan! Bújjunk el! – sürgette barátnőit, és elrejtőzött az egyik rózsza mögött. A többiek sietve csatlakoztak hozzá.

A tündérek egyik fontos törvénye, hogy sosem mutatkozhatnak az emberek előtt. Csillagrét összes tündére igen komolyan vette ezt a szabályt. Pitypang királynő nagyon haragudott azokra, akik megszegették, még ha csak véletlenül történt is. Ilyenkor egy különleges varázsport kellett készítenie, amivel aztán meghintette az embereket, hogy azok elfelejtsék, amit láttak.

A tündérek rejtekhelyükről figyelték, amint a kislányt egy férfi meg egy nő követi a szobába.

– Bátor dolog volt, hogy közönség előtt is felolvastad a versed. Igazán belevaló kislány vagy, Neema Chopra! – mosolygott a férfi. Magas volt, barna hajú és szemüveges.

– Eleinte kicsit izgultam – vallotta be Neema az apukájának. – De mindenkinek tetszett. Ir-tóra tapsoltak, amikor befejeztem!

A lány nyolc év körüli lehetett, ovális arca volt, és két szép fekete copfja.

– Nagyon kedvesnek tűnik, ugye? – suttogta Rózsa. A többiek egyetértően megbiccen-tették a fejüket.

– Miről szól a versed? – kérdezte Neema anyukája.

Neema az ajkát harapdálta.

– Ööö... arról, hogy szeretnék egy kutyát – motyogta.

Mrs. Chopra elnevette magát.

– Gondolhattam volna! No, halljuk!

Neema bólintott, mire Rózsa izgatottan előrébb hajolt. Imádott verset írni, és folyton érdekes szavakat gyűjtött.

Neema mély levegőt vett, és olvasni kezdett...

A kutyák szépek és mókásak,
Bárcsak kapnék egyet társnak!
Simogatnám, becézgetném,
Naphosszat csak ölelgetném!

Nincs jobb dolog a kutyánál,
Egy cucció kis dalmatánál,
Foxi, vizsla egyre megy,
Még keverék is lehet.

A kutyák szépek és csodásak,
Megtartanék mindjárt hármat!
Sőt, ha etethetnék hetet,
Boldog lennék, elhiheted!

Neema szülei boldogan tapsoltak.

– Nagyszerű! – dicsérte meg az anyukája, és megölelte a kislányát.

Rózsa is majdnem tapsolni kezdett.

– Nagyon jó Neema verse, ugye? – suttogta.

– Majdnem annyira, mint a tied! – felelte kajánul Százsorszép.

Neema zöld szeme felragyogott.

– Szóval akkor lehet kutyám? – kérdezte. – Megígérem, hogy törődni fogok velem!

Mrs. Chopra felsóhajtott.

– Ó, Neema, erre te is tudod a választ. Egyikünk sincs itthon napközben, és az nem jó egy kutyának. Azonkívül, apa nem szeretné, ha egy kiskutya kikaparná a díjnyertes rózsáit.

Mr. Chopra a homlokát ráncolta.

– De nem ám! – mondta. – Sajnálom, Neema. Szó sem lehet arról, hogy kutyánk legyen. Egyszerűen képtelenség.

Neema alsó ajka megremegett. Elhúzódott az anyukájától, és kirohant a kertbe. A verset még mindig a kezében szorongatta.

– Neema! Hova mész? – kiáltott fel az anyukája, és utánasietett.

Neema leült oda, ahol nem látta senki: éppen a mögé a rózsabokor mögé, ahová a tündérek bújtak.

– Ez nem igazság! Amikor annyira, de annyira szeretnék egy kutyát! – kiáltotta. Az arcán könnyek csorogtak végig.

Rózsa nagyon megsajnálta Neemát.

– Ha segíthetnék neki valahogy... – sóhajtott.

Neema letörölte könnyeit.

– Bárcsak...

Úgy tűnt, mintha megállt volna az idő. Rózsa a barátnőire pillantott: mindhárman tágra nyílt szemekkel bámultak. Rózsa nehezen tudta türtőztetni izgatottságát, amikor újra Neemára nézett.

Valami nagyon különös dolog volt készülőben.

